

яннитѣ паразити, които се намѣрватъ въ ди-
хателнитѣ ни органи, играятъ етнологическа
роль: това се доказва отъ много случаи въ
всѣкидневния ни животъ. Напр. болниятъ отъ
хрема много лесно прѣдава хремата на здра-
вия си съсѣдъ, като се допре до него и прѣ-
даде заразителнитѣ бактерии.

Слѣднитѣ свѣдѣния въ това отношение
доста много освѣтляватъ въпроса. Когато нор-
вежкиятъ пѣтешественикъ Нансенъ се завър-
налъ въ отечеството си заедно съ своитѣ дру-
гари слѣдъ гренландското пѣтуване, което се
продължило по-вече отъ една година, се раз-
болѣлъ отъ хрема. Прѣзъ цѣлото си пѣту-
ване той не се билъ разболѣвалъ отъ тази
болестъ, макаръ и да билъ изложенъ на студъ
и голѣми лишения, както той, тѣй и негови-
тѣ другари. Щомъ, обаче, се завърнали и
влѣзнали въ сношение въ града съ хора, отъ
които една трета часть всѣкога болѣятъ отъ
катарални явления, Нансенъ и другаритѣ му
заболѣли отъ хрема. Това е единъ опитъ,
сходенъ съ оня, който съобщава прѣди 50 го-
дини пѣтешественикътъ Кане, че въ врѣме
на неговата експедиция къмъ сѣверния по-
люсъ, гдѣто прѣкаралъ зимата, ранитѣ оздра-
вѣли и безъ никакво нагнояване. Това се слу-
чавало не само съ малкитѣ, но и съ голѣми-
тѣ разкъсани рани, каквито другаритѣ полу-
чавали въ борбата си съ голѣмитѣ мечки. Съ